Spojená škola s organizačnou zložkou

STREDNÁ ODBORNÁ ŠKOLA NOVÁKY

SOŠ STREDNÁ ODBORNÁ ŠKOLA NOVÁKY

Stredoškolák

4. ročník

2

Úvod

Tešíme sa, že vám môžeme predstaviť ďalšie číslo nášho školského časopisu Stredoškolák. Čakajú vás zaujímavé príspevky z radov študentov, ale nájdu sa aj z radov učiteľov. Vďaka niektorým študentom máme zaznamenané udalosti, ktoré sa uskutočnili na pôde školy. Samozrejme nezabudli sme ani na fotogalériu, na ktorú ste asi najviac zvedaví. V tomto čísle nájdete príspevky o stužkových slávnostiach, o exkurziách, ako navštívili naši tretiaci v rámci krúžku Sklený sen, aké krúžky u nás fungujú. Neobídeme ani ušľachtilú pomoc ako darcovstvo krvi. A ak vydržíte dokonca, predstavíme vám poviedku nášho žiaka. A ešte sa dočítate mnoho ďalšieho.

EXKURZIA – CUKROVAR TRENČIANSKA TEPLÁ

Dňa 13. októbra 2011 sa triedy 3.A a 3.B zúčastnili exkurzie v cukrovare v Trenčianskej Teplej s pani profesorkami Kulichovou, Švecovou a Štangovou.

V deň odchodu sme sa stretli na parkovisku pri autobusovej stanici v Novákoch. Všetci netrpezlivo čakali na autobus. Keď prišiel, každý si chcel obsadiť najlepšie miesto. Cesta bola príjemná, trvala asi hodinu.

Po príchode do Trenčianskej Teplej autobus zastal priamo pred cukrovarom. Vystúpili sme a šli na vrátnicu. Tam sme dostali prilby a reflexné vesty a až potom sme mohli vstúpiť do areálu. Sprievodca nás previedol po celom cukrovare, oboznámil nás s výrobou. Dozvedeli sme sa veľa zaujímavých a nových poznatkov, ktoré využijeme pri maturitných skúškach.

Ďalšiu zastávku sme mali v Trenčianskych Tepliciach. Bolo dosť chladno, a tak sme zamierili rovno do kaviarne na teplý čaj a kávu.

Cesta späť ubehla rýchlo. Takýto výlet sa nám páči a dúfame, že ich tento školský rok ešte bude niekoľko.

Anna Kulperová

trieda 3.B

Výstava ELO - SYS

V októbri sme sa zúčastnili ďalšej exkurzie a síce exkurzie na výstavu ELO – sys. Kto nevie o čo ide, dáme mu rýchlu odpoveď. Je to výstava elektrotechnických prístrojov a všetkého, čo sa spája s elektrotechnikou. Zúčastnili sme sa jej študenti druhého ročníka, ktorí sa zaoberáme týmto odborom. Mohli sme si prezrieť mnoho užitočných vecí a niečomu sa aj priučiť. Pavilónov bolo niekoľko, takže sme mali čo robiť, aby sme to všetko obehali. Najväčší ohlas medzi mladými malo auto na elektrický pohon, ktoré je veľmi ekologické.

Veríme, že návšteva výstavy nebola jedinou akciou, ktorej sme sa zúčastnili, a že nás čakajú mnohé ďalšie podobné akcie.

Branislav Beseda

trieda 2. K

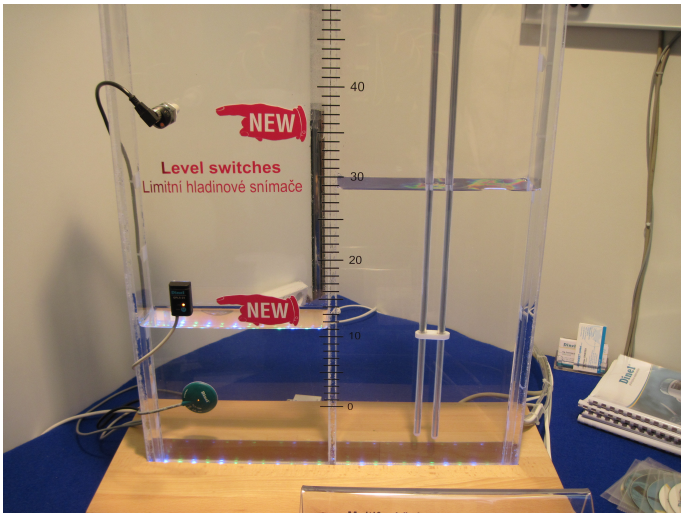

Viete ako vznikajú sklenené poháre?

My to vieme. Dňa 5. 11. 2011 sme si spravili výlet do Valaskej Belej a navštívili sme súkromnú výrobňu sklenených výrobkov. A čo bolo najlepšie? I my sme si mohli skúsiť vyfúkať sklenené guľôčky. Okrem toho sme sa dozvedeli, v akých peciach sa taví zmes na výrobu a pri akej teplote musia chladnúť už vytvarované výrobky. Nakoniec sme si kúpili suveníry, samozrejme zo skla prívesky, srdiečka, sloníky. Odporúčame vám, aby ste sa aj vy išli pozrieť ako sa rodí sklenený sen. Je to naozaj zaujímavé.

trieda 3. AD

Darovali krv..

Študenti našej Spojenej školy opäť nesklamali a dokázali, že majú nielen dostatok odvahy, ale aj veľké a dobré srdiečko.

14. novembra 2011 v rámci „Študentskej kvapky krvi, darovali vzácnu tekutinu a podporili tak vysokohumánnu pomoc druhým. Túto akciu už niekoľký krát organizuje SČK – územný spolok v Prievidzi v spolupráci s Transfúznou stanicou v Martine.

Naše úprimné ďakujem patrí týmto darcom:

Martin Suchý Tomáš Plachý

Miloš Ďurkovič Juraj Michalička

Mário Kohút Patrik Siebenstik Peter Benča

Marek Školna Michal Halaška

Marek Rendek Miroslav Michal Róbert Bartolen

Marián Mihál Andrej Halaška

Filip Chalmoviansky Andrej Pišta Michal Mokríš

Patrik Ďurník Zuzana Rajčová

Michal Šimka Dominika Hofierková Šimon Kostúr

Michal Felcan Michaela Vraneševičová

Martina Danková

Angelika Drozdová Paulína Píšová

Lucia Ľachká

Lucia Nagyová Ján Šimurka Marek Miklaš

Marek Martinka Ľubomír Kohút

Samuel Plachý

Tomáš Sobota Patrik Sakáč Peter Vavro

Oto Steinemann Stanislav Ševc

Martin Čerey

Rastislav Grolmus

Tibor Benko Lenka Šuňalová

Matúš Liďák Michal Gendiar

Lukáš Turčan Roman Čičmanec Juraj Vlčko

Ondrej Vida Michal Krajčovič PaedDr. Alica Haláčová

Tá naša stužková.....

Ranný stres, posledné kozmetické úpravy. Takýmto zhonom sa začal deň, v ktorom nás čakal vstup do dospelosti. Stužková, vraj udalosť, na ktorú sa nezabúda. Celá 4.A potvrdzuje tento fakt bez mučenia.

V hoteli Régia, kde sa uskutočnila naša stužková slávnosť, sme boli už všetci a poctivo sme sa pripravovali na generálke. Tešili sme sa, no nechýbal ani strach, či všetko dobre dopadne, či budú rodičia a páni profesori spokojní.

Začuli sme motory áut. Začali prichádzať hostia a celý kolotoč sa rozbehol naplno. Pomalá tichá hudba v pozadí a zrazu sme nastúpení hľadeli na svojich rodičov. Boli na nás pyšní, prečítali sme si to v ich tvárach. Ten pocit chce určite zažiť každý. No to, na čo sme sa tešili najviac, bol program, ktorý prebiehal po večeri. Celá noc ubehla príliš rýchlo a strach sa premenil na spokojnosť, že všetko dobre dopadlo a hostia sa dobre pobavili. Od začiatku až po polnočný súd sme nezahliadli ani jednu tvár bez úsmevu.

Nechceli sme koniec tejto výnimočnej udalosti, chceli sme, aby sa tento okamih neskončil nikdy. Hoci dnes už myslíme na problémy, ktoré nás čakajú a neminú, stále spomíname na našu nezabudnuteľnú stužkovú.

Mirka Sihelská
4.A

„nič nebude nedohodli sme sa ako vždy“

Toto motto dokonale vystihuje ducha našej triedy, čoho dôkazom je aj príprava celej stužkovej slávnosti. Priebeh stužkovej sme nestihli nacvičiť ani v jej deň. Všetko čo sa tam udialo bolo improvizované. Nakoniec sme to zvládli celkom seriózne.

Mali sme tri zábavne scénky. Počas prvej scénky sme chceli upozorniť na nebezpečenstvo návštevy lekára. V druhej scénke sme sa vrátili do detských čias a zaspomínali na bezstarostne chvíle. Posledná mala tematiku módnej prehliadky spojenej s tancom na modernu dance hudbu.

My sme sa bavili vynikajúco, tak dúfame, že to tak pociťujú aj všetci zúčastnení. Samozrejme by sme to nezvládli nebyť ochotných profesorov Bc.Oršulu a Mgr.Botku, ktorí nám na poslednú chvíľu pomohli vymyslieť častužky (ĎAKUJEME).A tak isto ďakujeme všetkým, ktorí to s nami vydržali až do konca a môžeme spoločne spomínať na tieto krásne chvíle.

(M.Berthová, I.Ťapuchová)

Deň otvorených dverí

Dňa 12. decembra 2011 sme opäť zorganizovali pre žiakov základných škôl Deň otvorených dverí a interaktívnu výstavu Dotkni sa chémie. Žiaci deviatych a ôsmych ročníkov si mohli prezrieť našu školu a odbory, ktoré si môžu zvoliť po ukončení základných škôl. Naši študenti si pre nich pripravili prezentáciu svojich odborov zábavnou formou. Každý ukázal, čo sa naučil. Nechýbala ani prehliadka hasičskej techniky.

Imatrikulácie

Tohtoročné prijímanie prvákov do cechu študentského bolo úplne iné ako minuloročné. Bolo použité väčšie množstvo svetelnej, zvukovej a video techniky. Prípravy sa začali už mesiac dopredu. Generálka sa uskutočnila stredu dva dni pred imatrikuláciami. Na nej prebehla skúška celej techniky a podrobne sa dohodli organizačné pokyny. Skúška sa začala na poludnie a trvala necelých päť hodín. A piatok nastal ten deň. Posledné detaily sa dolaďovali už od skorého rána. Oficiálny začiatok bol o 10□30 príhovorom študentky tretieho ročníka. Potom nasledovali disciplíny na ktoré boli náhodne vybraní prváci. Osvedčená disciplína z minulého roka, lízanie medu z obidvoch strán skla, opäť rozosmiala celú telocvičňu. Nasledovalo niekoľko disciplín s jablkami. Pribudli aj dve nové disciplíny karaoke, kde spievajúci nepočuli svoj spev iba hudobný podklad a spievali známe slovenské pesničky. Druhá nová disciplína bol tanec vo dvojici na rôzne hudobné žánre.

Svetelná a zvuková technika	Jakub Dolinaj
Video technika	Boris Duchovič
Organizátor	Branislav Oršula

Premenený

Príbeh o láske, nenávisti, obetavosti a túžbe po krvi. Príbeh, ktorý sa nikdy nemal odohrať. Príbeh dvoch ľudí, ktorí sa stali súčasťou niečoho strašného. Volali sa Sentaro a Hitsuji...

Obaja boli zahĺbení do spoločného rozhovoru, čo využil pouličný gauner. Prebehol okolo Hitsuji a v behu jej zobral z ramena kabelku.

„Len počkaj!“ vykríkol Sentaro a pustil sa do prenasledovania. Prebiehali uličkami, zdalo sa, že zlodej necíti vôbec žiadnu únavu. Sentaro vybehol na požiarne schodisko, ktoré viedlo nad plotom, ktorý sa práve neznámy snažil preliezť. Keď sa mu to podarilo, zoskočil priamo na neho a vrazil mu ranu pästťou. Ten sa iba pousmial a prehovoril akýmsi neznámym jazykom: „Kai sen trei ahzel iris heina.“ A pri týchto slovách vyceril obrovské špicaté zuby a zahryzol sa Sentarovi priamo do tepny na krku.

„Kto do čerta si ?!“ vydýchol zo seba a pozoroval, ako ho opúšťa sila a upadá do bezvedomia. Upír sa len uškrnul nad vykonaným dielom a veľmi rýchlo odbehol, pretože počul zvuk podrážok, dopadajúcich na dláždenú cestu. Bola to Hitsuji, ktorá medzitým zavolala políciu. Keď ho uvidela ležať na zemi v kaluži vlastnej krvi, modlila sa, aby prežil.

Sentaro sa zobudil v nemocnici na lôžku. Otvorili sa dvere a vstúpil muž v bielom plášti.

„Dobré ráno. Ja som váš ošetrujúci lekár. Máte šťastie, že ste to prežili. V živote som nevidel niečo tak neuveriteľného. Stratili ste mnoho krvi, ale už ste mimo nebezpečenstva.“

O týždeň neskôr ho pustili z nemocnice. Jeho stav sa veľmi zlepšil. Dá sa povedať, že nikdy nebol v takej dobrej kondícii. Keď vyšiel pred budovu, uvidel ľudí, ako sa ponáhľajú do práce, na nákupy alebo sa iba tak potulujú a niekde vo vnútri seba pocítil prázdnotu. Akoby bol iný, akoby sem nepatril. Trochu ho to vystrašilo. Zamyslený chodil ulicami a príliš neskoro si uvedomil, kde je. Stál na ceste a zľava sa k nemu blížilo auto. Vodič strhol volant do strany. Vtom Sentaro vyskočil a cez auto urobil parádne salto.

„Čo si myslíš, že robíš?!“zakričal vodič.

Sentaro nechápal, čo sa stalo a zmohol sa iba na prosté:„Prepáčte.“

Keď sa vrátil domov, bol stále v šoku. Rozhodol sa teda, že si pôjde oddýchnuť. Spal dvadsaťšesť hodín.

„To už je ráno?“ pýtal sa sám seba, keď sa zobudil. Uvaril si kávu a zašiel si pre noviny.

„To snáď nie!!“vykríkol po prečítaní prvého odstavca. Veľkým písmom tam bolo napísané: Mladé dievča sa našlo s rozdrveným hrdlom. Nevedel, či je to šialená náhoda, alebo niečo viac. Keď spal, mal veľmi zvláštny sen. Snívalo sa mu, že zabil mladé dievča. Čo ak to nebol sen ? Čo ak to bola skutočnosť?

V noci nechcel nič riskovať a radšej sa pripútal k radiátoru. Celú noc sa nepohol z bytu. Ráno, žiaľ, bola v novinách uverejnená fotka ďalšej obete. Veľmi sa mu uľavilo. Je nevinný. Po niekoľkých hodinách všetko pustil z hlavy a začal zase normálne žiť.

Tri dni po týchto strašidelných udalostiach bol Sentaro na oslave a domov sa vracal až neskoro večer. Prechádzal temnými uličkami a modlil sa, aby tu nikoho nestretol.

„Hééej! Ty tam! Stoj!“ozvalo sa za ním. Otočil sa a uvidel štyri osoby skryté v tieni. Zrýchlil krok. Naraz stál v slepej uličke. Za ním stáli štyria frajeri, ktorí sa chceli za každú cenu biť. Prišli až k nemu. Nemal kam ujsť. Jeden z nich zaútočil. Sentaro sa uhol rane a vystrelil nohu proti útočníkovmu bruchu, ten sa zvalil na zem. Ostatní na neho zaútočili tiež a o chvíľu

všetci ležali na zemi. Sentaro ani nevedel, ako to dokázal. Jeden z nich sa zdvihol a dal sa na útek. Bez väčšej námahy ho dobehol.

„Kto si?!“

„Tvoja nočná mora.“A pri tých slovách vyceril špicaté zuby a zahryzol sa mu do krku. Príliš neskoro si uvedomil, čo urobil.

Stal sa z neho upír.

S hrôzou odhodil bezvládne telo a zmizol v tme. Dlho premýšľal. Zabil som človeka. Čo budem robiť, až zase neovládnem svoju túžbu po krvi? Čo ak zaútočím na Hitsuji? Dokázal by som sa s tým zmieriť? Prečo sa nezabiť, pokiaľ môžem. Išiel do kuchyne, vzal nôž. Potom si spomenul na dve zavraždené dievčatá a na toho špinavca, čo z neho urobil tú príšeru.

„Nie! Najprv nájdem a zabijem jeho, až potom seba.“

Stál pred klubom a premýšľal, či má ísť predným vchodom alebo strechou. Rozhodol sa pre vchod. Zatočila sa mu hlava. Bolo tu veľa ľudí, no nevidel nikoho, kto by iba vzdialene pripomínal toho, koho hľadal.

„Tu nie je,“ ozvalo sa za ním. Otočil sa, ale nikoho nevidel. Keď sa pozrel späť, stál pred ním starý muž.

„Viem, koho hľadáš,“ povedal.

„Ako to môžeš vedieť?“

„Viem toho dosť. Viem, že ho chceš zabiť, viem, že chceš zabiť aj sám seba, viem, kde je!“

„Tak kde?!“

„Poď za mnou.“ Starček šiel dozadu, a potom dole do pivnice.

„Ak chceš skutočne vedieť, kde je, tak ti to poviem, ale...“

„Ale nebude to zadarmo, že?“

„Len mi sľúb, že ho nájdeš a zničíš!“

„Preto ho hľadám,“odpovedal Sentaro.

„Nie, ty to nechápeš. On je iný než ty. To čo si , alebo skôr, čo budeš z teba urobil on. Tamten sa už ako upír narodil. Svoje schopnosti vie využívať lepšie než ty. Ale ty! Ty máš jednu obrovskú výhodu. Máš motiváciu. Nenávidíš ho za to, čo ti urobil a za to, že zabil tie dievčatá. Môžeš vyhrať, len si musíš veriť! Teraz sľúb, že urobíš všetko pre to, aby si ho zničil a za žiadnych okolností sa k nemu nepridáš!.“

„Prečo ho chceš zničiť?“opýtal sa udivene Sentaro.

„Mám svoje dôvody, nechci ich poznať. Tak čo? Sľubuješ?“„Sľubujem, že urobím všetko pre jeho zničenie.“

„Dobre. Nájdeš ho v jednom skladisku. Máš mapu?“

Sentaro vytiahol mapu a starec zakrúžkoval miesto, kde sa schováva. Sentaro sa pozrel do mapy, aby našiel najkratšiu možnú cestu. Pozrel hore, no starec už dávno zmizol. Chcel mu poďakovať, no už nemal komu. Len zakrúžkované miesto na mape mu potvrdilo, že to nebol sen. Skladisko bolo ďaleko, a tak si Sentaro vzal jednu z motoriek zaparkovaných pred klubom. Po chvíli prišiel až na miesto. Vošiel dnu. Prekvapilo ho, ako to tam vyzerá. Vnútri nebol takmer nič. Potichu preskúmal celé skladisko.

„Nikde nikto. To som si mohol myslieť.“

„Omyl! Hľadáš mňa ?“

Sentaro sa naňho pozrel a hneď vedel, že je to chlap, ktorého hľadal. Spomenul si na okamih, keď sa mu zahryzol do krku a aj na slová, ktoré tomu predchádzali. Myšlienky mu pretrhli slová, ktoré mu pripomenuli, načo je tu.

„Za niekoľko hodín sám pocítiš moju moc a dobrovoľne sa ku mne pridáš.“

Sentaro si spomenul na sľub, ktorý dal starcovi. Upír vedel, čo si myslí. Odstúpil a pokračoval: „Viem, prečo si ma hľadal. Chcel si ma zabiť, ale to sa ti nepodarí! Mám pre teba malé prekvapenie.“

Rozhrnul záves a Sentaro zahliadol Hitsuji, ako je pripútaná k rúrke a v ústach má šatku.

„Nechaj ju! Je to iba medzi nami dvomi!“

„Nie. Budeme ju potrebovať. Bude to tvoja prvá obeť.“

Sentaro vytiahol pištole a zamieril na upíra. Mal ho na muške, ale z nejakého dôvodu netrafil. Vystrieľal celý zásobník. Upír mal prestrelené tričko, ale nebol zranený.

„Zbrane, zbrane, zbrane, kedy už pochopíte, že to na nás neplatí?“

„Zabijem ťa! Priprav sa na smrť!“ vykríkol Sentaro a rozbehol sa. Bojovali spolu dlho.

Sentarovi sa objavil na bruchu krvavý rez.

„Ale čože? “pousmial sa upír a pokračoval, „vidíš, že ma nemôžeš poraziť.“

Sentaro vstal a pozrel sa Hitsuji do uslzených očí. Vedel, že ak sklame, tak bude mŕtva. Všimol si na zemi ležiace meče. Sekol upíra do ruky, a ten pustil nôž. Sentaro neváhal a jediným rýchlym pohybom oddelil upírovi hlavu od tela. Bezvládne telo spadlo na podlahu. Upír bol mŕtvy. Rýchlo oslobodil Hitsuji.

„Teraz bež! Musím tu ešte niečo dokončiť.“

Odišla. Sentaro vzal do ruky nôž. Vedel, že to musí urobiť. Jediným znamením, že je ešte človek bude jeho smrť. Priložil si nôž ku krku. Do očí mu vystúpili slzy. Jediný pohyb a zosunul sa na zem.

Keď dlhší čas nevychádzal, Hitsuji sa vrátila do skladiska a tam našla jeho mŕtve telo. Pochopila, čo musel urobiť, ale ani to nestačilo, aby zadržala plač. O pár dní mal Sentaro pohreb, na ktorom sa zúčastnil aj starec z klubu.

„Ďakujem ti. Zvyšok mojej rodiny, ktorú nestihol zabiť, teraz môže kľudne vychádzať von. Už sa viac nemusíme skrývať.“Povedal a odišiel.

Ako Hitsuji uvidela Sentarov hrob, vliali sa jej do očí slzy: „Nečakala som, že to príde tak skoro,“ povedala a podišla k náhrobku. Smutne čítala: Tu leží najlepší priateľ a človek, ktorého odvaha zabránila ďalším vraždám v našom meste.

Dano Uher

Krúžková činnosť

Krúžky v budove Rastislavova 332:

1. Buď lepší v angličtine-PaedDr. Oršulová
2. Krúžok športový- Zober loptu, nie drogu – Mgr. Oršula
3. Moderná biochémia- Ing. Ludvigová
4. Súťaže v chémii – Ing. Kulichová
5. Praktická ekológia – Mgr. Švecová
6. Chemické a technologické projekty – Ing. Kollárová

Krúžky v budove Chemikov 8 :

1. Nebojme sa nemčiny – Mgr. Humajová
2. Elektrotechnická spôsobilosť – Mgr. Košovský
3. Krúžok Elektro - Ing. Pekár
4. Krúžok športových aktivít – Mgr. Botka
5. Krúžok kultúr anglicky hovoriacich krajín – Mgr. Fabianová
6. Strojársky krúžok – Ing. Frivaldská
7. Krúžok zdravia a pohybu – Mgr. Slošiarová
8. Nebojme sa elektriky – p. Švec

november – december 2011

Spracovala: Mgr. Zuzana Humajová

Prispievatelia: Anna Kulperová, Branislav Beseda, Jakub Dolinaj,
trieda 3. AD, Mirka Sihelská, Miška Berthová, PhDr. Jana Bučková, Dano Uher

Foto: Filip Rybár, Tomáš Henzel, Miroslav Daniš, Jakub Dolník

Vianoce

Na Vianoce, deti, však,

všeličo je naopak:

jedle rastú po izbách,

vtáčik nemá z mačky strach,

muchotrávky – pestré hlávky

kolíšu sa na vetvách.

Zlatá reťaz nerinčí,

rybka pláva v ihličí,

hviezdička sa vo dne jagá

krajšie ako za noci

a dedo mráz neštípe nás

na nosy.

Radostné prežitie vianočných sviatkov vám praje redakcia časopisu.